

J. FERRATER MORA

1518 WILLOWBROOK LANE, VILLANOVA, PA. 19085

10 de juny 1988

Estimat Antoni:

Tot just arribat de Barcelona via Namíbia —o de Namíbia via Barcelona— trobo les teves cartes del 4 i 9 de maig. Ara m'arriba la 6 de juny. Tinc ja les proves d'impremta. Acabo d'enviar la foto meva que em van demanar els de 62. Més o menys tot es va fent.

Contesto, una mica a cuitacorrents —ara he de preparar vuit conferències per a l'Argentina, on seré aproximadament del 27 de juliol al 20 d'agost vinents, més dos assaigs filosòfics que vaig prometre fa temps— les tres cartes esmentades en ordre d'urgència.

No, no tinc cap altre dedicatòria de "Poesia empírica" que la que et vaig enviar en fotocòpia. No recordo que n'hi hagués cap d'altra. És possible que en Joan cregués que n'havia fet una especial. Potser m'equivoco, però he regirat papers, a més dels racons de la memòria, i no trobo res.

He llegit les "Notes" i he fet unes petites esmenes, amb les que espero estiguis d'acord. També he corregit errates d'impremta i estic segur que n'hi ha encara més. Caldrà revisar aquestes proves amb molta cura. Malauradament, jo no tindrè temps de fer-ho (cf. el segon paràgraf d'aquesta carta), però estic segur que te n'encarregaràs i que ho faras molt bé. Amb les "Notes" envio tres pàgines de proves amb correccions, o petits cercles que volen dir "Compte! Aquí hi deu haver una errata". Tinc la sensació que l'impressor somniava truites a l'hora de compondre el text. Ja m'en diras la teva.

Abans d'arribar-me la carta del 6 de juny et vaig enviar per avió un exemplar del meu "Juego". El que has rebut (finalment!) de Destino el pots destinar a algun conegut a qui pugui agradar-li el llibre o que en faci alguna "Propaganda" —o potser, després de tot, dipositar-lo a la biblioteca de la Universitat de Bristol. No cal dir-te que els teus comentaris m'afalaguen moltíssim i que em treuen el mal gust de boca que em va deixar oportunament (o inoportunament) la única ressenya que va sortir de l'obra a Barcelona —per contra, els tres diaris més importants de Madrid la van tractar molt seriosament i la van jutjar molt favorablement.

Ara que has llegit el "Juego" susdit, et puc revelar una conversa que vaig tenir per telèfon a Barcelona amb en X.B. El vaig trucar i em proposava de visitar-lo, especialment tenint en compte que havia estat allitat, però el que em va dir va posar punt final als meus bons propòsits de visitar malalts. Resumiré: el "Juego" —com, altrament, les dues novel·les meves anteriors— té moltes deficiències. Els personatges no tenen interès. Tampoc te cap interès el que passa en la novel·la. Quant a les descripcions, són fluxes. "Vas per mal camí", heus-ací la conclusió. Per sort, hi ha (o hi havia) encara remei. El comentarista estava disposat a "ensenyar-me d'escriure". Moltes gràcies, però... "Però, ja saps, no hi ha temps: torno als Estats Units demà passat i tinc una feina". Hauré de quedar-me sense les llicons literàries. No afegeixo res. Més aviat passo per alt alguns altres "comentaris" del mateix estil.

Fins aviat. Una forta abraçada

JFM

Turull, A. 1673

p. J. Sari molt probablement a Barcelona a començaments de Novembre.